

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 149/18

Люксембург, 4 октомври 2018 г.

Решение по дело C-12/17
Tribunalul Botoșani и Ministerul Justiției/Maria Dicu

Разпоредба от националното право, според която при определяне на продължителността на гарантирания на работник платен годишен отпуск се изключва периодът на ползван от този работник родителски отпуск, е в съответствие с правото на Съюза

Периодът на родителски отпуск не може да се приравни на период на действително полагане на труд

Г-жа Maria Dicu, магистрат в Tribunalul Botoșani (Окръжен съд Ботошани), ползва отпуск по майчинство от 1 октомври 2014 г. до 3 февруари 2015 г. От 4 февруари до 10 септември 2015 г. тя е в родителски отпуск за отглеждане на дете до две години. През този период изпълнението на задълженията по трудовото ѝ правоотношение временно е спряно. Накрая тя взема 30 дни платен годишен отпуск от 17 септември до 17 октомври 2015 г.

По силата на румънското право, което предвижда право на платен годишен отпуск 35 дни, г-жа Dicu иска от юрисдикцията, в която работи, да ѝ разреши да ползва оставащите пет дни платен годишен отпуск за 2015 г.

Tribunalul Botoșani (Окръжен съд Ботошани) отказва да уважи тази молба, тъй като според румънското право продължителността на платения годишен отпуск е пропорционална на времето на действително положен труд през текущата година и в това отношение периодът на родителския отпуск, който тя е ползвала през 2015 г., не може да се счита за период на действително полагане на труд за целите на определянето на правото на платен годишен отпуск.

Г-жа Dicu оспорва това решение пред румънските юрисдикции. В този контекст Curtea de Apel Cluj (Апелативен съд Клуж, Румъния) поставя на Съда на ЕС въпрос дали правото на Съюза¹ допуска разпоредба от националното право, която, при определянето на продължителността на годишния отпуск, изключва възможността периодът, през който работникът е бил в родителски отпуск, да се счита за период на действително полагане на труд.

В решението си от днес Съдът припомня, че правото на Съюза разпорежда всеки работник да се ползва с право на платен годишен отпуск от поне четири седмици и това право е особено важен принцип на социалното право на Съюза. Съдът отбелязва, че неговата цел, която е да се позволи на работника да си почине, се основава на предпоставката, че през референтния период работникът действително е работил.

Съдът обаче уточнява, че в някои особени положения, когато работникът не е в състояние да изпълнява задълженията си, по-конкретно поради отсъствие поради надлежно доказана болест, правото на платен годишен отпуск не може да бъде поставено от държава членка в зависимост от задължението за действително положен труд.

¹ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Съдът констатира, че г-жа Diцу, която е ползвала родителски отпуск през референтния период, не е в такова особено положение.

Във връзка с това Съдът посочва, от една страна, че настъпването на нетрудоспособност поради болест по принцип е непредвидимо и не зависи от волята на работника, докато доколкото работник в родителски отпуск няма физически или психически страдания, причинени от заболяване, той се намира в различно положение.

Съдът смята, от друга страна, че отпускът по майчинство цели да осигури закрила на биологичното състояние на жената по време на бременността ѝ и след това и закрила на особените отношения между жената и детето ѝ в периода, който следва бременността и раждането. Следователно това положение също се различава от положението на работника в родителски отпуск.

При тези обстоятелства Съдът стига до извода, че в положение като разглежданото в главното производство **периодът на родителски отпуск, ползван от съответния работник през референтния период, не може да се приравни на период на действително полагане на труд за целите на определянето на правото му на платен годишен отпуск.** От това следва, че **разпоредба от националното право, според която за целите на определянето на правото на платен годишен отпуск за референтен период, периодът на ползван от този работник през същия период родителски отпуск, не се взема предвид като период на действително полагане на труд, е в съответствие с правото на Съюза.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106